

ת"פ 68217/11/20 - מדינת ישראל נגד חוד אבטחה בע"מ, פלאח שעלאן

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ת"פ 68217-11-20 מדינת ישראל נ' חוד אבטחה בע"מ
ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת רויטל טרנר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ששון יצחק
נגד הנאשמים		1. חוד אבטחה בע"מ 2. פלאח שעלאן ע"י ב"כ עו"ד אימן חטיב

גזר דין

1. ביום 20.2.22 הודו הנאשמים בכתב האישום והורשעו במסגרת הסדר טיעון.
2. הנאשמת חברת חוד אבטחה בע"מ (להלן: **הנאשמת**) הורשעה בעבירה של עיסוק במתן שירותי כח אדם של עובדיו לשם עבודה אצל זולתו מבלי שהחזיקה ברישיון, לפי הוראות סעיפים 2(א), 10א ו- 20 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן: **החוק**).
3. הנאשם שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כבעלים ומנהל פעיל בנאשמת (להלן: **הנאשם**); הורשע בעבירה של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה, לפי סעיפים 21(ב), 10א, ו- 2(א) לחוק, ועבירה לפי סעיף 20 (ג) ו-21 לחוק.
4. שני הנאשמים הורשעו בעבירה נוספת של הפרעה למפקח לפי סעיף 20(ג) לחוק.
5. על פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הנאשמת הייתה חברה פרטית העוסקת במתן שירותי כח אדם ובמתן שירותי שמירה ואבטחה וסיפקה עובדים לשם עבודה אצל הזולת. בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום נערכה ביקורת על ידי מפקחי משרד העבודה במשרדיה של הנאשמת, במהלכה התגלו ממצאים אשר הובילו לחקירה פלילית. מהחקירה עלה כי במהלך חמישה חודשים, ינואר עד מאי 2018, הנאשמת העסיקה תשעה עובדים כקבלנית כח אדם וכקבלנית שירות בתחום השמירה ללא היתר כדין לכך. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי הנאשם לא פיקח ולא עשה כל שניתן למניעת ביצוע העבירות על ידי הנאשמת.
6. ביחס לעבירה של הפרעה למפקח, עולה מעובדות כתב האישום כי הנאשמת לא המציאה לצורך הליכי החקירה שהתנהלו נגדה מסמכים שנדרשה, ובכך הפריעה למפקחים לבצע את עבודתם.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ביום 20.2.22 התקיים דיון במסגרתו טענו הצדדים את טיעוניהם לעונש.
8. המאשימה טענה כי הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום הוא פגיעה בהגנה על זכויותיהם של קבוצות עובדים מוחלשות. עוד הוסיפה בהקשר זה שכיוון שמדובר בעבירות כלכליות, יש לנקוט בענישה שאינה מקלה. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה כי יש לעשות הבחנה בין "אירוע" ל"מעשה" ולצורך כך הפנתה לפסיקתו של בית הדין הארצי בע"פ (ארצי) 12602-03-20 **מדינת ישראל - באר הנדסה אזרחית בע"מ** (10.12.2020) שם נקבע כי העובדה שמדובר באירוע אחד, אין משמעה שהעונש יוגבל לתקרת העונש המקסימאלי הקבוע לצד העבירה, וכאשר מדובר במספר מעשים, גם אם מדובר באירוע אחד, יש להסיט את מתחם הענישה כלפי מעלה. לטענת המאשימה, תקרת העונש צריכה להיגזר מהמכפלה של מספר העובדים בעונש המקסימאלי שקבוע בחוק לצד העבירה. עוד טוענת המאשימה כי נסיבות ביצוע העבירה חמורות משום שהנאשמים המשיכו לפעול לאחר שנשלל רישיונם, כאשר העסיקו תשעה עובדים במשך חמישה חודשים. לפיכך, ביחס לנאשמת יש לקבוע את מתחם הענישה בין 40% ל- 60% מהעונש המרבי במכפלת מספר העובדים, כלומר בין 50,000 ₪ עד 75,000 ₪, ולמקם את עונשה של הנאשמת בתוך המתחם ברף התחתון, קרי על 55,000 ₪, משום שיש לזקוף לזכותה את העובדה כי אין לה רישום פלילי והיא הודתה בכתב האישום בהזדמנות הראשונה, ובכך חסכה זמן שיפוטי יקר. ביחס לנאשם טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם צריך לעמוד בין 30% ל- 40% מהעונש המרבי, במכפלת מספר העובדים, קרי בין 75,000 ₪ ל- 100,000 ₪. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טענה המאשימה שיש למקם את עונשו ברף התחתון, קרי 75,000 ₪.
9. באשר לעבירה של הפרעה למפקח בעת מילוי תפקידו, סברה הנאשמת כי יש להעמיד את מתחם הענישה ביחס לשני הנאשמים בין 30% ל- 50% מהקנס המרבי, כאשר יש להשית על כל אחד מהם בנפרד קנס של 5,000 ₪. עוד טענה המאשימה כי על הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירה למשך 3 שנים.
10. מנגד, טוענים הנאשמים כי יש לראות ביחס לעבירה של עיסוק במתן שירותי כח אדם כאירוע אחד, על אף שמדובר במספר עובדים, ולכן יש לקבוע את הרף הגבוה של מתחם העונש בהתאם לקנס המרבי הקבוע בחוק. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טוענים הנאשמים כי בבואו של בית הדין לגזור את עונשם של הנאשמים, יש להתחשב בכך שלאחר הגשת כתב האישום הם הודו בהזדמנות הראשונה, וחסכו זמן שיפוטי יקר. כמו-כן התבקש בית הדין לקחת בחשבון את מצבם הכלכלי העגום של הנאשמים, אשר נגרם כתוצאה מכתב אישום אחר שהוגש נגדם בבית המשפט המחוזי. ביחס לעבירה של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה, נטען כי יש להעמיד את מתחם העונש בין 20% ל- 40% מגובה הקנס המרבי, בהתאם לפסיקה של בתי הדין. כמו-כן, בדומה לעבירה הראשונה, נטען כי יש להעמיד את העונש ברף התחתון של המתחם נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, משום שאין לו עבר פלילי, ובשל העובדה כי הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.
11. הנאשם בדברו האחרון הסביר כי הוא מתנצל ולוקח אחריות על מעשיו, וכי הוא מתחייב לא לבצע עבירות דומות בעתיד.

דין והכרעה

12. חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם מטרתו להסדיר את העסקתם של עובדים במגזרים בהם קיימת ניידות גבוהה, על מנת שלא ינוצלו על דרך קיפוח זכויותיהם, כדוגמת שכר הולם ותשלום תנאים סוציאליים נאותים. לצורך כך, קובע החוק כי קבלן כוח אדם יחויב ברישיון לצורך עיסוקו בתחום זה. החוק מבטיח את זכויות העובד באמצעות הדרישה ממבקש הרישיון להוכיח את כשירותו המקצועית לניהול עסק מסוג זה וכן להעמיד ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת למילוי חובותיו כלפי עובדיו. ביהמ"ש העליון נדרש לסוגיה בבג"צ 450/97 **תנופה שירותי כוח אדם ואחזקות בע"מ נ' אלי ישי שר העבודה והרווחה** (27.5.1998), וקבע כי החוק בא להבטיח את זכויות העובד ואת רווחתו, מתוך ההבנה כי קיים שוני מהותי בין דפוס העסקה ישיר, לבין דפוס העסקה באמצעות קבלן כוח אדם.
13. **באשר לגזירת העונש** - בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, העיקרון המנחה לגזירת דינו של נאשם הוא עיקרון ההלימה, כפי שנקבע בע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, סו(2) 772: "**עקרון ההלימות מביא בחשבון את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם. כלומר, יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה.**"
14. בהתאם לתיקון 113 יש לפעול במספר שלבים: **תחילה**, בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית הדין לקבוע האם האישומים בכתב האישום מהווים אירוע אחד כולל או מספר אירועים נפרדים; **לאחר מכן**, יקבע בית הדין את מתחם הענישה ההולם בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לתיקון 113: "**בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט**"; בשלב הבא, בהתאם להוראות סעיף 40ד(א) ו-(ב) יש לבדוק האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה משיקולי שיקום או לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור; **לבסוף**, יקבע בית הדין את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
15. במקרה דנן, יש לראות בשני האישומים בהם מואשמים כל אחד מהנאשמים אירועים נפרדים. המסכת העובדתית אשר מתייחסת לעבירות של עיסוק כקבלן ללא היתר ביחס לנאשמת והמסכת העובדתית המתייחסת להפרת חובת פיקוח ביחס לנאשם, שונות מהמסכת העובדתית המתייחסת לעבירה של הפרעה למפקח, שכן העבירה של הפרעה למפקח היא עבירה מאוחרת לאירוע בו עסקה הנאשמת ללא היתר, ומדובר באירוע שהוא שונה מטיבו ולכן יש לראות בו אירוע נפרד.
16. כעת ניגש לבחון את מתחמי העונש עבור כל אחת מהעבירות המיוחסות לנאשמים בכתב האישום, בהתאם לשלבים האמורים.

עיסוק כקבלן כח אדם ללא היתר

ריבוי עבירות

17. המאשימה טוענת כאמור כי יש לראות באישום של עיסוק ללא היתר כאירוע אחד אך אין להגביל את העונש לתקרה הקבועה לביצוע עבירה אחת, אלא לגזור את העונש לפי מספר המעשים, כאשר העסקת כל עובד הינה מעשה בפני עצמו, ותקרת העונש הינה המכפלה של מספר העובדים בעונש המקסימלי הקבוע לעבירה.
18. בע"פ (ארצי) 12602-03-20 מדינת ישראל נ' באר הנדסה אזרחית בע"מ (מיום 10.12.2020) (להלן: עניין באר הנדסה) הוסבר כי "המונח 'אירוע' אינו חופף למונח 'מעשה', אלא רחב ממנו. משכך, אירוע יכול שיהא מורכב ממעשה אחד או מספר מעשים; המונח 'מעשה' מגדיר את תקרת העונש המכסימלית שניתן להטיל במצבי ריבוי עבירות. המונח 'אירוע' מכתיב את מספר מתחמי הענישה שיש לקבוע בתהליך גזירת הדין, כשלכל אירוע נדרשת קביעת מתחם ענישה נפרד."
19. בענייננו, כאמור הצדדים אינם חלוקים כי עיסוק הנאשמת ללא היתר מהווה אירוע אחד, והצדדים חלוקים האם מדובר באירוע אחד המהווה גם מעשה אחד, או אירוע המורכב ממספר מעשים (שכן הועסקו מספר עובדים).
20. בע"פ (ארצי) 35705-09-19 גיא ספירשטיין - מדינת ישראל (מיום 13.12.20) (להלן: עניין ספירשטיין), נקבע כי "השאלה אם בתוך אירוע אחד עסקין במצב של ריבוי עבירות או עבירה אחת בעלת ריבוי נפגעים צריכה להיבחן בשני רבדים: ברובד הראשון, יש לבחון אם בכתב האישום הואשם הנאשם בריבוי עבירות. אם לא הואשם בריבוי עבירות אין בידי בית הדין להרשיעו בכך. ברובד השני, וככל שבכתב האישום נטען לריבוי עבירות, בידי בית הדין לבחון אם יש מקום לסווג את האירוע כריבוי עבירות או שמא מדובר בהחמרה מלאכותית של האירוע".
21. בכל הנוגע למצב של ריבוי מעשים, קבע בית הדין הארצי בפרשת באר הנדסה כך: "ככל שהמדובר באירוע אחד המורכב ממעשה אחד כי אז בהתאם לסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי העונש הקבוע בצד העבירה החמורה ביותר מהווה את תקרת העונש המקסימלית בגין ריבוי העבירות. בגדר תקרה זו ייקבע מתחם עונש הולם, ובהמשך - ובהנחה ואין עילה לסטות ממתחם העונש ההולם - יגזור בית הדין עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע. זאת, בהתאם לעקרונות שנקבעו בתיקון 113 ביחס לקביעתם מתחם העונש ההולם וגזירת הדין ביחס אליו, אשר על תמציתם עמדנו לעיל.
- ככל שהמדובר באירוע אחד המורכב ממספר מעשים נפרדים כי תקרת העונש המקסימלית אינה מוגבלת לתקרת העונש הקבועה בצד העבירה החמורה ביותר באירוע כולו, אלא היא מהווה סכומן של תקרות העונש המכסימליות בגין כל מעשה נפרד. ודוק, עסקין בתקרה מכסימלית לאירוע אחד המורכב ממספר מעשים, כשבתוך תקרה זו ייקבע בהמשך מתחם עונש הולם. נבהיר כי גבולות מתחם העונש ההולם ייקבעו בהתאם לעקרונות שנקבעו בתיקון 113, ואין חפיפה בין תקרת העונש המקסימלית שנקבעה לאירוע לבין הגבול העליון של מתחם הענישה הראוי. בהמשך, על בית הדין לגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע בהתאם לעקרונות שנקבעו בתיקון 113 ביחס אשר על תמציתם עמדנו לעיל" (ראו גם ע"פ (ארצי) 12606-04-19 ל.מ. שירותי כח אדם (צפון) בע"מ - מדינת ישראל (16.2.20), ע"פ (ארצי) 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ (8.2.14)).
22. לאחר עיון בפסיקה, לא שוכנעתי כי יש לקבל את טיעון המאשימה, שכן העבירה מתייחסת לעיסוק

כקבלן ללא קבלת רישיון ולא להעסקת עובדים. יש לראות בעבירה **אירוע אחד** משום שמדובר במסכת עובדתית אחת: העסקת העובדים התבצעה באותו הזמן, ומול אותה מזמינת שירות. כמו כן, אני סבורה שיש לראות באירוע **מעשה אחד**, מאחר ומדובר בהתנהלות מתמשכת של עיסוק כקבלן כח אדם ללא היתר לאורך כל התקופה, ועל כן העונש המרבי שבסמכות בית הדין הוא עונש המקסימום על מעשה עבירה אחד, זאת בשונה למשל מעבירה לפי סעיף 2(א)(2) לחוק עובדים זרים הקובע עבירה של העסקת עובד זר שאינו בעל היתר לעבוד בישראל (מעסיק ש"העסיק עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל"), שאז העסקתו של כל עובד ועובד ללא היתר מהווה מעשה עבירה בפני עצמו, להבדיל מעיסוק של קבלן כח האדם עצמו ללא היתר. עם זאת, מספר העובדים שהנאשמת העסיקה לאורך התקופה ללא היתר יבוא לידי ביטוי בנסיבות הנוגעות לביצוע העבירה שיכול להשפיע על קביעת המתחם, אך לא בסיווג מספר האירועים או המעשים.

23. אני ערה לפסקי הדין של בתי הדין האזוריים אליהם הפנתה המאשימה שם נקבע כי יש להכפיל את תקרת העונש המקסימלי (אף אם לא במספר העובדים בהכרח) כדי לבטא את העובדה כי העיסוק ללא היתר נעשה לגבי מספר רב של עובדים. אם זאת, מעיון בפסיקת בית הדין הארצי עולה תמונה שונה, ולפיה יש לראות בהפרת החובה לרישיון כמעשה אחד. כך, בעניין **ספירשטיין**, לא התערב בית הדין הארצי בקביעת בית הדין האזורי לפיה עבירה של עיסוק חברת כח אדם כקבלן ללא רישיון מהווה אירוע ומעשה אחד. עוד נקבע שם כי עבירה של אי ניהול פנקס שעות עבודה ומנוחה היא עבירה אחת הכוללת "מעשה" אחד, על אף שבוצעה כלפי מספר עובדים, וזאת להבדיל מנסיבות בהן לא שולמו תשלומים למספר עובדים (כגון: אי תשלום דמי חופשה), או לא שולם תשלום לעובד לאורך תקופה (כגון: אי תשלום שכר מינימום למשך מספר חודשים), שאז יהיה מקום לבחון את השאלה האם מדובר באירוע אחד הכולל מספר מעשים. בפרשת **חדוות הורים** דובר בהעסקה שלא כדין של שישה עובדים זרים. שם הוכפל הקנס במספר העובדים, אולם זאת מאחר וכאמור הקנס הפלילי נקבע ביחס לכל עובד ועובד, וזאת להבדיל מהעבירה המנוסחת בסעיף 2 לחוק העסקת עובדים באמצעות קבלני כח אדם. באופן דומה, בע"פ (ארצי) 12606-04-19 **ל.מ. שירותי כח אדם (צפון) בע"מ - מדינת ישראל** (מיום 16.2.20) דובר בהעסקה שלא כדין של ארבעה בני נוער על פי חוק העסקת נוער, תשי"ג-1953, ונקבע כי מדובר באירוע אחד הכולל מספר מעשים, מאחר והעבירות מתייחסות לכל עובד ועובד בנפרד, ולא להיתר כללי שאמור להחזיק המעסיק - וזאת בשונה מעניינו.

מתחם העונש ההולם

24. **הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה** - הערך המוגן שנפגע מביצוע עבירה זו על ידי הנאשמת הוא שמירה על זכויותיהם של אוכלוסיות מוחלשות, כפי שנפסק גם בע"פ (ארצי) 520-09 **אופקים א.ג. בע"מ - מדינת ישראל - משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה** (17.10.2010): "**המחוקק מצא לנכון לדרוש מכל קבלן כוח אדם, כתנאי לקבלת רישיון לפעילותו, הפקדת ערובה העומדת בתנאי החוק והתקנות. התכלית מאחורי דרישה זו כבר נדונה בפסיקה והינה הבטחת מילוי מלוא מחויבויותיו של קבלן כוח האדם כלפי עובדיו, על מנת למנוע מצב בו קבלן כוח האדם מפסיק פעילותו ומותיר את עובדיו מול שוקת שבורה (עב' 1002/02 קבוצת יו.אס.ג'י.די. בע"מ - מדינת ישראל, פד"ע לח 529 (2002)).**"

25. **עוצמת הפגיעה בערך המוגן** - עוצמת הפגיעה בערך המוגן נלמדת ממספר העובדים אשר הועסקו

ללא רישיון כדן, וללא יכולת של המדינה לפקח על תנאי העסקתם.

26. **נסיבות שקשורות בביצוע העבירה** - הנאשמת עברה את העבירה באופן עצמאי ללא תלות באחר, הבינה את חומרת מעשיה בפרט כאשר המשיכה לעבוד לאחר שרישיונה נשלל. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא פגיעה בזכויותיהם של אוכלוסיות עובדים מוחלשות, שלא במתכוון, בסופו של יום לא נגרם להם נזק.

27. **מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו בנסיבות דומות** - העונש המקסימאלי הקבוע לצד עבירה זו הוא 14,400 ₪. סעיף 20(ב) לחוק קובע כי "העובר על הוראות סעיף 2(א) או 10(א) או (א1), דינו - מאסר ששה חודשים", וסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין קובע כי "אם קבוע לעבירה עונש מאסר עד ששה חודשים או קנס בלבד, או קנס שלא נקבע לו סכום - קנס עד 14,400 שקלים חדשים".

מתחם הענישה של עיסוק כקבלן ללא רישיון נע בין 20% ל- 60% מהעונש המרבי: בת"פ (ת"א) 75705-10-18 **מדינת ישראל - מוחמד כבהא** (12.12.2021) העבירה בוצעה כלפי שישה עובדים, כשבעה חודשים, ונקבע מתחם ענישה שנע בין 30% ל- 60% מהעונש המרבי; בת"פ (ת"א) 17919-08-18 **מדינת ישראל - ניקיון אחד מעל כולם בע"מ** (01.11.2021) העבירה בוצעה כלפי תשעה עובדים למשך חמישה חודשים, ונקבע מתחם עונש הולם בין 20% ל- 60% מהעונש המרבי; בת"פ (ת"א) 70437-05-18 **מדינת ישראל - דין אזולאי** (24.08.2021) העבירה בוצעה כלפי שבעה עובדים במשך תשעה חודשים ונקבע מתחם עונש הולם בין 20% ל- 60% מהעונש המרבי; בת"פ (ב"ש) 32556-07-14 **מדינת ישראל - פוינט א.נ. אבטחה בע"מ** (29.12.2015) נקבע בדומה לעניינו כי מדובר באירוע אחד ובמעשה אחד נוכח יסודות העבירה, העבירה בוצעה כלפי שמונה עובדים במשך שלושה חודשים ונקבע מתחם עונש הולם בין 30% ל- 60% מהעונש המרבי; בפרשת **ספירשטיין** קיבל כאמור בית הדין הארצי את פסיקת בית הדין האזורי לפיה יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 20% ל- 50% מהעונש המרבי, כאשר מדובר בארבעה עובדים.

28. כמו-כן היות ומדובר בעבירה אשר בצידה עונש קנס, יש להביא את מצבו הכלכלי של הנאשם כבר בקביעת מתחם העונש. בפרשת **חדוות הורים** נקבע כי "כאשר מתחם הענישה מתייחס לקנס, כבעניינו, יש לקחת בחשבון גם את "מצבו הכלכלי של הנאשם" (סעיף 40 ח' לחוק העונשין), וזאת כבר בשלב של קביעת מתחם העונש ההולם". ב"כ הנאשם אומנם טען בטיעונו לעונש כי עקב הליכים פלילים שננקטו נגד הנאשמים, נגרמו להם נזקים כלכליים כבדים וכיום נמצאים בחובות, אך הוא לא הציג ראיה חיצונית, כדוגמת תדפיסי חשבון בנק שיכולים ללמדנו על מצבם הכלכלי של הנאשמים, לפיכך לא מצאנו לתת טעם מהותי לשיקול זה בקביעת המתחם.

29. בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, העובדה כי הנאשמת ביצעה את העבירה לאחר שרישיונה נשלל, ורמת הענישה הנהוגה במקרים דומים, אני סבורה שבנסיבות העניין יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 30% ל- 60% מהעונש המרבי, כלומר בין 4,320 ₪ לבין 8,640 ₪.

הפרת חובת פיקוח של נושא משרה

ריבוי עבירות

30. ביחס לעבירה של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה, אני סבורה שיש לראות בעבירה בה הורשע

הנאשם אירוע אחד שכן בדומה לעבירה של עיסוק כקבלן כח אדם ללא היתר מדובר במסכת עבריינית אחת. כך גם אני סבורה שמדובר במעשה אחד משום שמדובר במחדל אחד של אי פיקוח, ולא קיימת חובה לפקח על העסקתו של כל עובד ועובד בנפרד.

מתחם העונש ההולם

31. **הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה**- בדומה לאמור לעיל, גם ביחס לעבירה זו הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה הוא שמירה על זכויותיהם הסוציאליות של עובדים, ורווחתם.
32. **עוצמת הפגיעה בערך המוגן**- גם כאן ניתן ללמוד על עוצמת הפגיעה בערך המוגן, ממספר העובדים שנפגעו, ביחס לתקופה שבה הועסקו ללא היתר, וללא פיקוח, גם אם בפועל לא הוכח שנגרם להם נזק.
33. **נסיבות שקשורות בביצוע העבירה**- הנאשם עבר את העבירה ביוזעין, באופן עצמאי ללא תלות באחר, הנאשם הבין את חומרת מעשיו בפרט כאשר המשיך להעסיק עובדים לאחר שרישיונו נשלל. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא פגיעה בזכויותיהם של אוכלוסיות עובדים מוחלשות, גם אם בסופו של יום לא נגרם להם נזק.
34. **רמת הענישה הנוהגת**- סעיף 21(א) לחוק קובע כי "נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיף 20 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו האמורה, דינו - קנס כקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף - למעט שותף מוגבל - ופקיד שתפקידו למנוע הפרת חוק זה". סעיף 61(א)(2) לחוק העונשין קובע כי "אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה מששה חדשים ולא יותר משנה - קנס עד 29,200 שקלים חדשים". כלומר, העונש המרבי בגין עבירה של הפרת חובת פיקוח הוא 29,200 ₪.
35. בת"פ (ת"א) 57524-10-19 **מדינת ישראל זרוע העבודה במשרד הכלכלה - אלקראפט תעשיות בע"מ** (02.01.2022) נקבע כימתחם העונש ההולם בעבירה זו הוא בין 20% ל- 50% מהעונש המרבי (עבור 14 עובדים); בת"פ (חי') 24914-11-19 **מדינת ישראל - א.מ. פפושדו בע"מ** (20.07.2020) נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירה זו הוא בין 30% ל- 60% מהעונש המרבי (שם דובר על שני עובדים).
36. בשם לב לערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, העובדה כי הנאשם ביצע את העבירה לאחר שרישיונה של הנאשמת נשלל, רמת הענישה הנהוגה במקרים דומים, אני סבורה שבנסיבות העניין יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 30% ל- 60% מהעונש המרבי, כלומר בין 8,760 ₪ לבין 17,520 ₪.

הפרעה למפקח

ריבוי עבירות

37. ביחס לאישום של הפרעה למפקח, אני סבורה שיש לראות בכך אירוע אחד, משום שמדובר באותה דרישה להעברת מסמכים, בעניינה התבצעו שתי פניות שונות לנאשמים.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה

38. **הערך החברתי שנפגע** - אי ציות לבקשות מעין אלו מפריע לאנשי הציבור האמונים על החוק לבצע את תפקידם, ובכך מערערים את הסדר הציבורי.
39. **עוצמת הערך החברתי שנפגע** - עוצמת מעשיהם של הנאשמים נלמדת מכך שבשתי הזדמנויות שונות לא מסרו את המסמכים הנדרשים, על אף שקיבלו התראה.
40. **נסיבות שקשורות בביצוע העבירה** - הנאשמים ביצעו את העבירה באופן עצמאי, ללא תלות באחר, ואף היו מודעים למעשיהם.
41. **רמת הענישה הנוהגת** - סעיף 20(ג) לחוק קובע כי "מי שהפריע למפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 19, דינו - מאסר ששה חודשים". סעיף 61(א)(1) קובע כי "אם קבוע לעבירה עונש מאסר עד ששה חודשים או קנס בלבד, או קנס שלא נקבע לו סכום - קנס עד 14,400 שקלים חדשים".
- בת"פ (נצ') 24976-02-19 **מדינת ישראל - משרד הרווחה, העבודה, והשירותים החברתיים - א.ע.מ.ח בע"מ** (09.01.2020) קבע בית הדין כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו הוא בין 35% ל- 75% מהעונש המרבי הקבוע בחוק; בת"פ (ת"א) 50775-04-17 **מדינת ישראל - יהלום תעשיית חומרי ניקוי בע"מ** (15.07.2019) נקבע שמתחם העונש ההולם הוא בין 35% ל- 70% מהעונש המרבי; בת"פ (חי') 14430-02-15 **מדינת ישראל - יחיא ויזמן** (22.05.2017) נקבע מתחם עונש הולם בין 35% ל- 75% מהעונש המרבי.
42. בשים לב לערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, נסיבות שקשורות בביצוע העבירה ורמת הענישה הנוהגת, אני סבורה כי יש להעמיד את מתחם הענישה בין 35% ל- 75% מהעונש המרבי.

קביעת עונשם של הנאשמים

43. קביעת עונשם של הנאשמים תעשה בהתאם לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. לצורך הנוחות נאחד את הדיון ביחס לשני הנאשמים וביחס לכל אחת מהעבירות בחלק זה, משום שמדובר בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אשר זהות. יודגש כי לא שוכנעתי שיש לחרוג ממתחמי העונש לקולה או לחומרה ולכן עונשם של הנאשמים ייגזר בתוך המתחמים.
44. **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** - בשלב זה התחשבתי בכך שהנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה, ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר, כמו כן אני סבורה שיש להתחשב בכך שהנאשמים נעדרו עבר פלילי רלוונטי לאישומים נשוא תיק זה.

העונש הראוי לנאשמים

45. **נאשמת:**
- א. ביחס לעבירה של מתן שירותי כח אדם ללא היתר יש להעמיד את עונשה על 50% מהעונש המרבי, כלומר 7,200 ₪.

- ב. ביחס לעבירה של הפרעה למפקח יש להעמיד את העונש על 35% מהעונש המרבי, כלומר 5,040 ₪.
- ג. סך הקנס הינו 12,240 ₪. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, עוקבים ושווים החל מיום 1.5.22.
- ד. הנאשמת תחתום תוך 30 ימים ממתן גזר הדין על התחייבות להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 2(א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו- 1996, למשך 3 שנים מיום החתימה. ההתחייבות תהיה בגובה הקנס המרבי הקבוע לצד העבירה, כלומר 14,400 ₪.
- ה. הנאשמת תחתום תוך 30 ימים ממתן גזר הדין על התחייבות להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 20(ג) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו- 1996, למשך 3 שנים מיום החתימה. ההתחייבות תהיה בגובה הקנס המרבי הקבוע לצד העבירה, כלומר 14,400 ₪.
46. **נאשם:**
- א. ביחס לעבירה של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה יש להעמיד את המתחם על 30% מהעונש המרבי, כלומר 8,760 ₪.
- ב. ביחס לעבירה של הפרעה למפקח יש להעמיד את עונשו על 35% מהעונש המרבי, כלומר 5,040 ₪.
- ג. סך הקנס הינו 13,800 ₪. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, עוקבים ושווים החל מיום 1.5.22.
- ד. הנאשם יחתום תוך 30 ימים ממתן גזר הדין על התחייבות להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 21(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו- 1996, למשך 3 שנים. ההתחייבות תהיה בגובה הקנס המרבי הקבוע לצד העבירה, כלומר 29,200 ₪.
- ה. הנאשם יחתום תוך 30 ימים ממתן גזר הדין על התחייבות להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 20(ג) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו- 1996, למשך 3 שנים. ההתחייבות תהיה בגובה הקנס המרבי הקבוע לצד העבירה, כלומר 14,400 ₪.
47. הנאשמים יפנו למזכירות בית הדין באמצעות בא כוחם על מנת לחתום על ההתחייבויות כאמור ועל מנת לקבל שוברים לתשלום הקנס.
48. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א אדר ב' תשפ"ב (24 מרץ 2022), בהעדר הצדדים.